

kommende Lodsferier, eller ingen Lodsfer ere tilstede paa Ankomststedet; dog skal vedkommende Minister, selv om ingen saadan Overenskomst er indgaaet, være bemyndiget til, hvor det findes hensigtsmæssigt, at bestemme, at 2 Lodsferier skulle have gjensidig Ret til Returlodsning.

3die Kapitel.

Om Lodsningen.

§ 18.

Lodsjerne ere pligtige at oppasse de Søfarende og skulle desaarfag, saa længe Søen er aaben, have Udfig paa passende Steder efter ankommende Skibe og paa første fra et Skib givet Signal efter Lods strax bestræbe sig for at komme ombord paa samme. Skulde Lodsjen, naar et Skib kommer i Sigte, være i Lviid, om dette havde gjort Signal efter Lods, er det desuagtet hans Pligt at gaa Skibet imøde.

Lodsjen skal i Almindelighed først søge det ham nærmeste Skib, som gjør Lods-signal.

§ 19.

Ministeren skal være bemyndiget til at paabyde, naar saadant efter de stedlige Forhold findes hensigtsmæssigt, at de større Lodsferier skulle holde Fartstier med Lodsfer stationerede paa passende Steder for hurtigere at kunne sende Lods til de Skibe, der gjøre Signal efter Lods. Dog kan denne Bemyndigelse kun benyttes i de Tilfælde, hvor de med Foranstaltningen forbundne Udgifter kunne dækkes enten ved Bevilling af Statskassen eller af Tollekassens Indtægter i Genhold til Bestemmelserne i § 51. Hvor et Fyrskib kan benyttes, bør Saadant ske, og i saa Fald skal Lodsferiet ikke bidrage til Udgifterne ved Skibet.

§ 20.

Den Skibsfører, som vil have Lods, skal derom betimeligen fra Skibet gjøre Signal. Hvilket Signal der fra Skibene skal gives for Lods om Dagen og om Natten, bestemmes ved kongelig Anordning.

Naar Lodsjen er kommen ombord, skal Lods-signalet strax borttages.

Naar en Skibsfører vil have Lods fra det Sted, hvorfra han gaar ud, skal han betimeligen forud bestille ham hos vedkommende Lodsferi.

Kalder en Skibsfører ikke paa befalet Maaede Lods ombord, da ere Lodsjerne angerløse, hvis nogen Ulykke skulde indtræffe.

§ 21.

Enhver Lods skal, naar han forretter Lodsning, bære Lods-skilt, og paa det at de Søfarende kunne kjende Lods-fartstierne, skulle Lodsjerne stedse, naar de gaa ud paa Lodsning, i Fartstiets Storskeil have rød Dug i hvidt Seil, og naar de ro, skulle de i Vaaden føre en opreist Stage med Lodsflag.

Ligeledes skulle de, naar de tage ud at Lodsje, stedse være forsynede med Lodsferiets særlige Reglement og Cart samt et Exemplar af denne Lov.

§ 22.

Den Skibsfører, der har gjort Signal efter Lods, skal, saavidt Omstændighederne tillade det, være forpligtet til, naar Lodsjen ses at komme ud, strax at lade manøvrere saa passende med Skibet, at Lodsjen snarest og bekvemst kan komme ombord, brase bak eller standse Farten i rette Tid og betids give fornødne paalidelige Skæbere til Lodsbaaden. Kommer Lodsjen eller